

Klasy I- II

Bóg mnie kocha i uczy mnie kochać

Cel katechezy:

- ukazanie, że Bóg kocha każdego człowieka,
- uczy my się kochać innych przez dobre uczynki,
- przez swoją postawę ukazujemy każdego dnia kochającego Boga.

Forma zajęć:

- grupowa

Środki dydaktyczne:

- opowiadanie
- obrazek świecy wigilijnej

Metody dydaktyczne:

- dialog

Wprowadzenie.

Rozpoczynamy katechezę wspólną modlitwą, w której prosimy o dobre przeżycie Adwentu. Następnie katecheta pyta dzieci, co wiedzą na temat Adwentu. Po odpowiedziach katecheta uzupełnia je i dokładnie wyjaśnia czym jest Adwent (słowami odpowiednimi do wieku dzieci). Następnie prowadzący nawiązuje do akcji *Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom*.

Drogie dzieci, wraz z rozpoczęciem Adwentu rozpoczęliśmy akcję Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom, która w tym roku jest organizowana pod hasłem: „Podziel serce, pomnóż miłość”. Czas Adwentu jest doskonałą okazją ku temu, aby zastanowić się nad miłością Boga do człowieka i jak każdy z nas tą miłością dzieli się z innymi. Aby to zrozumieć posłuchajcie pewnego opowiadania....

Rozwinięcie.

Za siedmioma górami, lasami i rzekami było sobie królestwo, w którym rządził król, którego wszyscy kochali, bo był dobry i sprawiedliwy. Wszyscy chcieli się za tę jego dobroć odwdzińczyć i przynosili mu piękne i drogocenne dary. Każdy przynosił coś drogiego, bo wszyscy chcieli pokazać jak bardzo kochają króla. Ale pewnego razu na dwór przyszła kobieta, staruszka, która nie posiadała nic drogiego. Otóż ta staruszka robiła swetry na drutach i dlatego miała wiele włóczki. Postanowiła więc zanieść królowi wielki kłębek włóczki. Jak pomyślała tak zrobiła. Król przyjął prezent, kobieta odeszła, ale w drodze powrotnej pomyślała, czy król się nie obraził za to, że podarowała mu tylko włóczkę. Kiedy dochodziła do swojego ubożego domku zauważyła, że przy chatce stoi cały oddział żołnierzy. Kobieta pomyślała, że pewnie król chce ją ukarać za to, że podarowała mu taki marny prezent. Jednak król, który był na miejscu powiedział, że on też chciał się odwdzińczyć za jej dobre serce. I dlatego kazał rozwinąć żołnierzom ten wielki kłębek włóczki i oznaczyć nią pola. Wszystko, co zostanie w taki sposób oznaczone, będzie już odtąd należało do niej. W taki to sposób król odwdzińczył się za dobre serce kobiety.

Katecheta zadaje pytania. *Za co ludzie kochali króla? (był bardzo dobry). Jak chcieli mu się odwdzińczyć? (przynosili mu drogie prezenty). Co przyniosła starsza kobieta? (wielki kłębek włóczki). Co zrobił król? (kazał rozwinąć wielki kłębek włóczki, oznaczyć nią ziemię, by potem przekazać ją na własność starszej pani.)*

Katecheta podsumowuje odpowiedzi dzieci. *Kontynuuje: Podobnie jest w życiu każdego człowieka, jeżeli ktoś potrafi dzielić się tym, co posiada, naprawdę pokazuje, że kogoś kocha. Przez swoje dobre czyny okazuje, że kocha innych ludzi i chce, aby ci ludzie byli szczęśliwi.*

Pomyślcie drogie dzieci, w jaki sposób możecie pokazać, że kochacie innych (pomoc rodzicom, babci, zrobienie zakupów, pomoc słabszemu koledze, odwiedziny chorego kolegi), katecheta słucha odpowiedzi dzieci i ewentualnie uzupełnia ich odpowiedzi.

Drogie dzieci. Wymieniliście wiele sytuacji, w których można pokazać, że kochamy naszych bliskich i chcemy im tę miłość

okazywać. Jest jeszcze jedna możliwość, aby pokazać że kocha się innych. Może zauważyliście w swojej okolicy dzieci - być może nawet waszych kolegów, czy koleżanki - które są biedne, może mają chorych rodziców, a może nie mieszkają z rodzicami, są samotne i bardzo potrzebują waszego wsparcia. Jak wspomniałem wam na początku katechezy, Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom pomaga tym dzieciom, które są biedne, które nie doświadczają miłości w domu. Wy, drogie dzieci, mimo że jesteście jeszcze małe, możecie pomóc tym dzieciom, kiedy poprosicie swoich rodziców, aby kupili świecę wigilijną. Dla was, drogie dzieci i dla waszych rodziców to może niewielki gest, ale dla dzieci potrzebujących ta ofiara ze świecy może odmienić im Święta.

Zakończenie.

Katecheta jeszcze raz nawiązuje do opowiadania o królu, ukazuje czyny króla oraz jego postępowanie i wdzięczność. *Drogie dzieci, również wy starajcie się zawsze podzielić z potrzebującymi, a przez to na pewno pomnożycie miłość i sprawicie, że na wielu ustach zagości uśmiech radości i wdzięczności.*

Katecheta rozdaje obrazki ze świecami do pokolorowania i wklejenia do zeszytu.

Klasy III – IV

„Nie czynię nic nadzwyczajnego: Kocham, ponieważ Bóg mnie kocha”.

Cel dydaktyczny:

- akcja Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom doskonałym „prezenterem” na Święta dla biednych dzieci,
- uświadamiamy dzieciom, że okazywanie miłości jest naszym obowiązkiem.

Cel wychowawczy:

- uwrażliwiamy dzieci i przypominamy prawdę, że Bóg pierwszy nas ukochał,
- przypominamy dzieciom oraz wychowujemy do otwartości na potrzeby innych,
- zwracamy uwagę i uczymy robić dobre uczynki.

Środki dydaktyczne:

- świeca Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom
- plakat ze smutnym dzieckiem
- plakat z uśmiechniętym dzieckiem

Wprowadzenie:

Katecheta wita się z dziećmi, proponuje, aby w modlitwie polecić Panu Bogu wszystkich, którzy kiedykolwiek okazali nam swoje dobre serce, którzy uczynili nam coś dobrego. Po modlitwie katecheta zadaje pytanie: *Kto prawdziwie was kocha, a przez to czyni wam różne dobro?* Dzieci opowiadają głównie o swoich rodzicach, może rodzeństwie, katecheta zadaje dodatkowe pytanie: *Co świadczy o tym, że rodzice was kochają?* Dzieci opowiadają o codziennym życiu, rodzicach przygotowujących ich do szkoły, mamie robiącej śniadanie, czekającej na nich z obiadem po szkole, rodzicach pomagających odrabiać zadanie domowe.

Katecheta podsumowuje odpowiedzi dzieci i nawiązuje do tematu katechezy: *Nie czynię nic nadzwyczajnego: kocham, ponieważ Bóg mnie kocha*. Katecheta poleca, aby dzieci wpisały temat do zeszytu.

Rozwinięcie:

Katecheta wraca do wypowiedzi dzieci związanych z tym, jak rodzice troszczą się o nie i jak okazują im swoją miłość. Pyta dzieci, jak one okazują, że kochają swoich rodziców. Dzieci dają odpowiedzi różnego rodzaju o tym, że pomagają w domu sprzątać, zmywać naczynia, idą na zakupy, gdy mama o to poprosi.

Katecheta pyta dalej dzieci o to, komu powinny jeszcze pomagać. Padać mogą różne odpowiedzi, katecheta zatem naprowadza dodatkowymi pytaniami, tak aby dzieci same spróbowały znaleźć odpowiedź, że należy pomagać potrzebującym i biednym dzieciom: *w jaki sposób można pomagać biednym ludziom, także biednym dzieciom?* Dzieci mówią z własnego doświadczenia, że może dawały pieniądze na biednych, może mama dawała jakieś ubrania dla biednych dzieci.

Katecheta nawiązuje do wypowiedzi dzieci, podsumowuje je, aby następnie powiedzieć dzieciom o Wigilijnym Dziele Pomocy Dzieciom. Wcześniej katecheta zwraca uwagę na to, co dzieci widzą po drodze do szkoły. *Widzicie, że święta coraz bliżej, piękne wystawy w sklepach, ludzie kupują prezenty, słyszycie w sklepach piękne kolędy, widzicie pięknie ubrane choinki. I pewnie tak samo będzie w waszych domach: będzie piękna choinka, kolędy, prezenty. Będzie to dla was czas naprawdę radosny. Ale nie wszystkie dzieci postrzegają tak święta, również nie wszyscy ludzie.*

Katecheta zapala świecę Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom - pokazuje plakat i wiesza na tablicy, pokazuje również obrazek lub plakat biednego i smutnego dziecka. Następnie mówi do dzieci: *Drogie dzieci, rozpoczęliśmy Adwent, czas w którym przygotowujemy się na narodzenie Jezusa Chrystusa. Mówiliśmy już o tym na poprzedniej katechezie. Katecheta mówi dalej: W Adwencie, drogie dzieci, przygotowujemy serca na spotkanie z Jezusem i czynimy wszystko, aby te święta były radosne dla nas i dla innych dzieci. Kiedy popatrzymy wokół nas, zobaczymy, że wiele dzieci jest smutnych,*

choćby jak to dziecko na tym plakacie. Pytałem was przedtem komu należy pomagać, komu wyświadczać miłość, kogo należy kochać... Powiedzieliście, że trzeba kochać biednych, również biedne dzieci. Dlatego przyniosłem dzisiaj na katechezę świecę. Jak zapewne słyszeliście w kościołach, jest to świeca, którą postawimy na wigilijnym stole. Ale jest to świeca, która ukazuje miłość do innych ludzi; ukazuje to, że kochamy innych, może tych najbardziej potrzebujących. Za ofiary, które ludzie złożą za świecę, będzie zorganizowana pomoc dla biednych dzieci. Dzisiaj, gdy wrócicie ze szkoły, powiedzcie waszym rodzicom o akcji Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom. Zachęcajcie waszych rodziców, aby zakupili świecę, może dzięki temu wiele dzieci biednych będzie miało radośniejsze święta. Zobaczcie, jaki mamy temat katechezy: „Nie czynię nic nadzwyczajnego: kocham, ponieważ Bóg mnie kocha.” Drogie dzieci, Bóg uczy nas miłości do drugiego człowieka, a my tą miłością mamy się dzielić z innymi. Zobaczcie, tak niewiele potrzeba aby inne dzieci odczuły, że Bóg ich kocha; zobaczcie, tak niewiele potrzeba, aby pokazać, że kocham drugiego człowieka; drobny gest, ofiara, może odmienić święta innych dzieci.

Zakończenie:

Katecheta może pokazać plakat z uśmiechniętym dzieckiem, w wesołej scenerii i może podsumować: *To także od was drogie dzieci zależy, czy na buziach dzieci biednych, potrzebujących, zagości uśmiech. Czy te nadchodzące święta będą radosne dla tych dzieci. Postarajcie się przez czas Adwentu pokazać, że nie czynicie nic nadzwyczajnego, tylko to co jest waszym obowiązkiem, że kochacie innych, bo najpierw Bóg ukochał nas.* Katecheta podaje krótką notatkę. W modlitwie kończącej katechezę można pomodlić się za tych, którzy pomagają potrzebującym, za wszystkich dobroczyńców. Katecheta może dać do wklejenia do zeszytu obrazki uśmiechniętych dzieci.

Klasy V – VI

***„Bóg wam daje dary nie po to, abyście zatrzymali je dla siebie,
ale abyście się nimi dzielili”***

Cel dydaktyczny:

- zapoznać dzieci z akcją Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom,
- zachęcić do pomocy potrzebującym przez swoje wyrzeczenia,
- włączyć dzieci w akcję pomocy biednym.

Cel wychowawczy:

- ukazanie dzieciom wartości rodziny,
- pokazanie, jaką wartością są kochający rodzice,
- uwrażliwienie na to, że szczęście to nie tylko dobra materialne,
- szacunek do dzieci potrzebujących,
- mądre gospodarowanie swoimi oszczędnościami.

Środki dydaktyczne:

- Pismo Święte

Metody dydaktyczne:

- pytania
- pogadanka
- plakat, krótki film pokazujący nieszczęście innych

Wprowadzenie:

Po przywitaniu i modlitwie katecheta zadaje młodzieży pytanie: *W jakich sytuacjach ludzie najczęściej sobie pomagają?* Dzieci może ze słyszenia, z oglądanych wiadomości odpowiadają, że ludzie pomagają sobie wtedy, gdy spotka kogoś nieszczęście, jakaś tragedia, spłonnie dom, albo jest powódź i woda zniszczy dorobek całego życia (*jeśli jest możliwość katecheta może pokazać plakat lub krótki film ukazujący nieszczęście innych, np. powódź*). Katecheta pyta dalej: *Jak myślicie, dlaczego ludzie niosą wtedy pomoc?* (Oczywiście katecheta może „podprowadzać” do odpowiedzi). Może jedni pomagają z

potrzeby serca, inni pomagają z nadzieją, że gdy sami będą w potrzebie, to ktoś im pomoże, a jeszcze inni pomagają z tak zwanych względów ludzkich: bo co powiedzieliby sąsiedzi czy rodzina, gdyby odmówili pomocy.

Katecheta podsumowuje wypowiedzi uczniów, a potem kontynuuje: *Dzisiaj chciałbym porozmawiać z wami o pomocy, jaką możemy nieść nie tylko wtedy, gdy spotka kogoś nieszczęście, ale którą możemy zaoferować teraz, w czasie Adwentu innym, szczególnie biednym dzieciom. Zapiszcie temat katechezy: „**Bóg wam daje dary nie po to, abyście zatrzymali je dla siebie, ale byście się nimi dzielili**”.*

Rozwinięcie:

*Przeżywamy czas Adwentu; czas, w którym czekamy na Zbawiciela świata. Wiecie, czego uczył Jezus będąc na ziemi? Uczył przykazania miłości Boga i człowieka. (Katecheta może odczytać z Ewangelii fragment mówiący o tym przykazaniu). Zobaczcie, drodzy moi; Adwent i Święta Bożego Narodzenia to czas, kiedy ludzie myślą o innych. Organizowane są różne akcje, aby innym pomagać. Dzisiaj chciałbym wam powiedzieć o akcji Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom, które w tym roku organizowane jest pod hasłem: **Podziel serce - pomnóż miłość**.*

Chcę was uwrażliwić na to, że akcja Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom pomaga zwrócić waszą uwagę na to, co powiedzieliście wcześniej: że ludzie pomagają wtedy, gdy kogoś spotyka jakieś nieszczęście. Otóż musicie wiedzieć, że dzieci biedne, ubogie są równie nieszczęśliwe, bo często sytuacja w domu, brak środków do życia, może pijaństwo rodziców, odebrało dzieciom coś dla nich najcenniejszego – dzieciństwo.

Nie zrozumie tego nikt, kto nigdy nie znalazł się w takiej sytuacji, kto nigdy nie doświadczył tego na własnej skórze. Otóż, drogie dzieci, wy macie rodziny, kochających rodziców, za to dziękujcie Bogu, ale pamiętajcie o tych dzieciach, które nie mają tego szczęścia.

Nigdy nie narzekajcie na waszych rodziców i wasze rodziny, bo jest wiele dzieci biednych i samotnych, które chciałyby mieć takie rodziny jak wy. Dlatego też, doceniając wasze rodziny postarajcie się wspomóc akcją Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom. Jest to akcja organizowana co roku. Za składane ofiary będzie zorganizowana

pomoc dla dzieci biednych. Wasza w tym rola, aby zachęcać innych do kupowania świec, a przez to pomocy biednym dzieciom. Może wy sami, nie patrząc na waszych rodziców, za własne oszczędności, kupicie te świece. Pomyślcie również, jak wydajecie swoje pieniądze, czy nie lepiej zainwestować choć część swoich oszczędności w pomoc biednym dzieciom?

Zakończenie:

*Zobaczcie, jaki mamy dziś temat: **Bóg wam daje dary nie po to, abyście zatrzymali je dla siebie, ale byście się nimi dzielili***".

Pomyślcie dzisiaj nad tym, co wam powiedziałem. Otrzymaliście od Boga kochanych rodziców, może macie w domu wszystko i nic wam nie brak – to również sprawia, że jesteście szczęśliwi. Zobaczcie, Bóg daje wam to, aby się tym szczęściem podzielić. Przemyślcie, jak tym szczęściem możecie podzielić się z innymi dziećmi i sprawić, aby miały weselsze święta. Pamiętajcie o tym, że kto dzieli się sercem, zawsze pomnaża miłość.

ks. mgr Marek Kęska